

DISKRIMINERINGSNEMNDA

**Sak 2022/711
(tidligere sak 2022/350)**

Offentlig versjon

A

mot

B AS

Beslutning av 8. februar fra Diskrimineringsnemnda, sammensatt av følgende medlemmer:

Torstein Frantzen (nemndleder)

Kirsti Coward

Tine Eidsvaag

Postadresse
Diskrimineringsnemnda
Postboks 208 Sentrum
5804 Bergen

Telefon
(+47) 90933125

E-post
post@diskrimineringsnemnda.no

Hjemmeside
www.diskrimineringsnemnda.no

Saken gjelder påstand om diskriminering på grunn av etnisitet i forbindelse med at klager og venninnene hennes ikke fikk komme inn på et utested i Oslo.

Bakgrunn for saken

Lørdag 14. mai 2022 om kvelden feiret A og syv venninner en bursdag på restauranten X på [sted] i Oslo. Da middagen var ferdig, gikk hele gruppen til B, et utested på [gate] i nærheten av [sted]. Ved ankomst ble gruppen fortalt at de ikke fikk slippe inn. Etter hvert dro A og venninnene fra stedet. A har minoritetsbakgrunn.

A klaget saken inn for Diskrimineringsnemnda 15. mai 2022. Etter vanlig saksforberedelse ble saken behandlet i nemndas møte 26. januar 2023 i Statens Hus i Bergen. Nemnda var satt med nemndleder Torstein Frantzen og nemndmedlemmene Kirsti Coward og Tine Eidsvaag. Sekretariatet var representert ved Kristine Fleten Sandven, Monica Hox og Ingrid Teistung. A og B AS v/ [navn] og [navn] ga forklaring per videokonferanse.

Partenes syn på saken

A har i hovedsak anført:

B har diskriminert A på grunn av etnisitet da hun og venninnene hennes ikke fikk komme inn på utestedet B 14. mai 2022.

Gruppen forlot restauranten X rundt kl. 23.00 og ankom B noen minutter senere. Der sto det to dørvakter. Gruppen ble ikke sluppet inn. A, som sto bakerst i gruppen, fikk ikke med seg hva som foregikk. Etter hvert fikk hun høre at dørvakten hadde fortalt at de ikke kunne slippes inn fordi to kvinner i gruppen ikke var kledd i henhold til Bs kleskode. A og venninnene spurte om hva som var kleskoden. De ble fortalt at joggesko ikke var tillatt. Én av kvinnene i gruppen hadde joggesko på seg, og alle i gruppen reagerte på dørvaktens forklaring.

A og venninnene stilte seg ved siden av køen for å se om det ble sluppet inn personer med joggesko på. Etter hvert observerte de at to kvinner med joggesko kom ut fra klubben for en røykpause. A og venninnene påpekte dette overfor dørvaktene. Etter røykepausen prøvde de to kvinnene å komme seg inn igjen. Én av dørvaktene gikk da bort og sa til den ene kvinnen som hadde joggesko på, at hun ikke kunne slippe inn igjen. A og venninnene hennes kunne ikke høre på hva som ble sagt, men det var tydelig at kvinnen som snakket med vakten, fremsto opprørt. A og venninnene gikk da bort til de to kvinnene for å høre hva de hadde blitt fortalt. Kvinnene fortalte at de også var i bursdagsselskap, og at andre fra deres følge var inne, og at alle deres eiendeler og jakker også var inne. Etter hvert ble begge kvinnene sluppet inn. A har fremlagt et bilde som viser en kvinne utenfor B med joggesko. B hevder at hun er ansatt på B. Det stemmer ikke.

A og venninnene påpekte overfor dørvakten at en person med joggesko hadde fått slippe inn og spurte dørvakten om kvinnene hadde fått lov å gå inn for å hente sakene sine. Gruppen ventet da omtrent ti minutter og så at de to kvinnene ikke kom ut. De kom heller ikke ut i resten av tiden gruppen sto ved siden av køen. A og venninnene uttrykte da at dette var urettferdig behandling, og spurte om regelen for joggesko bare gjaldt deres gruppe. Dørvakten sa da at A og venninnene var uhøflige.

De var ikke høylytte eller aggressive, men de var selvfølgelig irritert ettersom de ikke fikk komme inn. Det stemmer ikke at de sperret inngangen. Dette er dokumentert i bildene som A har fremlagt. Det var uansett ikke kø.

Etter en stund flyttet de seg og sto utenfor klubben i 30 minutter for å se om det virkelig var en kleskode de ikke fulgte, eller om dette var tull. Etter hvert som de sto der, fikk de mistanke om at dette var diskriminering på grunn av etnisitet. Alle, bortsett fra én i gruppen, har minoritetsbakgrunn. Det var ingen saklig grunn til ikke å slippe gruppen inn. B har ingen informasjon om kleskode. De var kledd pent for en bursdagsfeiring på restaurant og for å gå ut på en nattklubb. Dessuten kunne de tydelig se gjennom inngangen at det var flere personer inne som hadde joggesko på seg. Ikke på noe tidspunkt fikk gruppen en klar beskrivelse av hva som er kleskoden på B. Sjekker man klubbens Instagram, så er det bare etniske hvite mennesker på samtlige av klubbens promoteringsbilder. B ligger på den vestkantdelen av Oslo. På vestkanten henger det ikke mange folk med minoritetsbakgrunn.

B har i hovedsak anført:

Det avvises på det sterkeste at det i denne saken har foregått diskriminering på grunn av etnisitet.

A og venninnene hennes var ikke kledd etter Bs kleskode. De fikk et tilbud om å bli sluppet inn på en annen klubb 150 meter fra B.

Gruppen ankom B høylytte, med en dårlig holdning og en dresskode som dessverre ikke passet inn. Den ene dørvakten tok en vurdering på at noen av kvinnene i gruppen ikke oppfylte dresskoden på B. Han forklarte på en hyggelig måte at seks i gruppen var korrekt kledd, men at klærne til to kvinner i gruppen dessverre ikke stemte med Bs dresskodepolitikk, og at disse to ikke fikk komme inn. Da begynte kvinnene i gruppen å rope og lage bråk. Dørvakten forklarte igjen på en hyggelig måte at de kunne komme tilbake en annen gang når de var kledd i overenstemmelse med Bs dresskode.

Det endte med at kvinnene sto og skrek til dørvakten, og at de dyttet ham flere ganger. Denne oppførselen bidro ikke til at dørvakten ville endre mening. Kvinnene stod ved døren en lang stund, til tross for at dørvaktene etter ett

minutt forklarte at de kunne dra til Y, et utested i nærheten drevet av B, hvor de kunne ha fått en fin kveld.

Kvinnen som står i bildet, og som har joggesko på seg, er en ansatt som jobber på B. Til slutt forlot gruppen stedet, men de stod rundt hjørnet i en halv time for å prøve å finne feil ved dørvaktene, noe de ikke fant.

Det er stort mangfold på B. Det er det utestedet som ansetter flest personer med ikke-etnisk norsk bakgrunn. Det er åpenbart at utesteder opererer med ulik kleskode, og B er det stedet der man har den strengeste kleskoden. Det hender at folk som avvises på grunn av kleskoden på B, drar hjem for å skifte klær og kommer tilbake.

Nemndas beslutning

Rettslige utgangspunkt

Diskriminering på grunn av etnisitet er forbudt, jf. likestillings- og diskrimineringsloven § 6. Forbudet gjelder også hvis en person blir diskriminert på grunn av sin tilknytning til en annen person, og diskrimineringen skjer på grunn av blant annet etnisitet.

Med diskriminering menes direkte eller indirekte forskjellsbehandling. Direkte forskjellsbehandling foreligger når en person behandles dårligere enn andre blir, har blitt eller ville blitt behandlet i en tilsvarende situasjon, på grunn av etnisitet, jf. lovens § 7. Indirekte forskjellsbehandling defineres som enhver tilsynelatende nøytral bestemmelse, betingelse, praksis, handling eller unnlattelse som vil stille personer dårligere enn andre, på grunn av blant annet etnisitet, jf. § 8. Forskjellsbehandling er ikke i strid med forbudet i lovens § 6 når den har et saklig formål, er nødvendig for å oppnå formålet og ikke er uforholdsmessig inngripende overfor den eller de som forskjellsbehandles.

I bevisvurderingen gjelder det alminnelige beviskravet i sivile saker. Nemnda må legge til grunn det faktum som etter en samlet vurdering av bevisene er mest sannsynlig, se for eksempel Høyesteretts dom i HR-2020-2476-A, avsnitt 74 og 75.

Nemnda kan henlegge en sak dersom forholdet er av bagatellmessig art, forholdet det er klaget over, åpenbart ikke er i strid med de bestemmelser som er nevnt i § 1 annet ledd, eller saken etter bevisets stilling ikke lar seg opplyse tilstrekkelig. Beslutning om henleggelse skal grunngis, jf. diskrimineringsombudsloven § 10 tredje ledd.

Den konkrete vurderingen

Klagen gjelder hvorvidt A ble diskriminert på grunn av etnisitet ved at hun og venninnene hennes ikke fikk komme inn på utestedet B i Oslo 14. mai 2022.

Nemnda har kommet til at opplysningene som har blitt fremlagt i denne saken, ikke er tilstrekkelige til at nemnda kan komme til en konklusjon med hensyn til om det har foregått diskriminering på grunn av etnisitet eller ikke. Påstand står mot påstand i denne saken.

Bildene som A har fremlagt, belyser ikke spørsmålet om hvorvidt noen av antrekkene til kvinnene, objektivt sett, ikke oppfyller en kleskode. B har ikke utdypet eller konkretisert hva som er deres kleskode eller deres generelle stilprofil. Nemnda har lagt merke til at B i de muntlige forhandlingene ikke nevnte bruk av joggesko, men at de omtalte det generelle antrekket til to kvinner, der det ble nevnt at én av dem hadde «krøllete bukser», og at én hadde hull på kneet, og som de mente ikke oppfylte Bs kleskode. Imidlertid husket ikke dørvakten om A var én av dem, eller hvilken etnisk bakgrunn disse to kvinnene hadde. Bildene er altså ikke avklarende.

Nemnda mener at de opplysningene som partene har fremlagt skriftlig og i de muntlige forhandlingene, ikke gir et klart bilde av hva som skjedde denne kvelden. Nemnda har også gjennomgått de tre skriftlige erklæringene fra As vitner. Erklæringene gjengir As beskrivelse av hendelsesforløpet. Nemnda har på bakgrunn av sakens opplysninger ikke tilstrekkelig grunnlag til å ta stilling til om etnisitet var en del av begrunnelsen for at A og venninnene hennes ble nektet adgang, eller om det var fordi de ikke tilfredsstilte kleskoden til B.

Nemnda viser derfor til diskrimineringsombudsloven tredje ledd § 10 gjengitt ovenfor, som gir nemnda myndighet til å henlegge en sak dersom saken etter bevisets stilling ikke lar seg opplyse tilstrekkelig. Nemnda har besluttet å henlegge saken på dette grunnlaget, fordi denne saken etter bevisets stilling ikke lar seg opplyse tilstrekkelig.

Slutning i sak 2022/711

Diskrimineringsnemnda har tatt følgende beslutning:
Saken henlegges.

Torstein Frantzen
nemndleder

Kirsti Coward

Tine Eidsvaag